

МОЦУВАННЯ ДАЕСА З КОМУНІСТАМИ

ВАШИНГТОН. — Під час переслухання в комітеті Даеса знов прийшло до галабурди з одним комуністичним свідком, Ф. Франкфельдом. Франкфельд відмовлявся відповідати на запити, а навіть виразно обиджав Даеса та його дорадника Метюза. Франкфельд зараз на початку зажадав дозволу прочитати петицію, підписану 10,000 осіб, в якій таврувалось роботу Даеса. Цього Даес йому відмовив. Тоді Франкфельд почав закидати Даесові, що він боїться цього обвинувачення і т. п. Даес напам'ятовував його, щоб шанувати конгресовий комітет, та це не помагало. Тоді Даес звелів конгресовим впорядникам викинути Франкфельда і водночас поробив заходи, щоб його потягнути до судової відповідальності за образу влади. Франкфельд є головним секретарем комуністичної партії на Нову Англію. Перед згаданим комітетом зізнавала ще одна комуністка, Ен Бурляк, і також демонстраційно відмовлялась відповідати на деякі запити, та на адресу Метюза, бувшого комуністичного симпатика, робила образливі натяки.

ВІЙНА З БАНДИТАМИ.

НЬО ЙОРК. — Окружний прокуратор Бруклина, О'Дваер, заявив, що боротьба з бандитами, до яких влада добирається через розкриття відомого „душегубного синдикату”, розгорілась на добре. Влада добирається до різних бандитських гнізд, поширених по цілих Злучених Державах Америки, розкриває чимало минулих убивств, які досі не були викриті, а також дістає в руки докази на таких злочинців, що ходять іще на волі і на тих, як Луканія, Бухальтер, які вже сидять у тюрмі. Бандитські яри на терені Бруклина тепер попали в паніку. Тому провідники тих бандитів звернули „оміч до бандитів інших міст. Внаслідок” Ньо Йорку прибули два бандитські „генерали” з дитроїту, Ізидор Бейдстайн та Чарлз Зігель. Оба вони мають великий досвід у бандитській діяльності, ну і „пошану”. Вони будуть старатися повернути серед бруклінських бандитів дисципліну і „мораль”. Прокуратор О'Дваер заявив, що влада ступає їм тісно на сліди і скоро дістане їх у свої руки.

ТРЕБА ГРОШЕЙ НА БЕЗРОБІТНЕВІ ПІДМОГИ.

ВАШИНГТОН. — Головний директор „Доблю П'ї” зробив перед конгресом заяву, що коли його організація має затрудиновати пересічно два мільйони і сто тисяч робітників у цім фінансному році, то треба нових грошей, від 250 до 500 мільйонів доларів більше. Інакше число зайнятих робітників спаде на 1,350,000.

ЛЕНДОН ПРО НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА.

ВИЧИТА (Кензас). — Бувший републиканський кандидат на президента, Лендон, заявив, що Републіканська Партія має в надходячих президентських виборах великі шанси вийти переможною. Але вона мусить виставити дійсно найкращого кандидата, якого має. Той кандидат мусить мати відвагу і знання розважувати всі справи, хочби вони були неприємні; він не сміє оточувати себе людьми з комуністичними поглядами, які роблять на суспільнім житті різні радикальні експерименти. Коли Републіканська Партія виставить такого кандидата, то вона виграє; а коли виграє, то настане в Америці нова ера добробуту, казав Лендон.

ГОЛ КРИТИКУЄ КАНАДІЙЦЯ.

ВАШИНГТОН. — На пресовій конференції секретар Кордел Гол на запит, чи промова канадського головного прокуратора Гордона Конанта, в якій він твердив, що завданням Канади є за всяку ціну втягнути до війни Америку, є кимсь іспірована, відповів, що ні. Американський уряд, ані навіть американський представник в Канаді не мають нічого спільного з тою заявою підрядного канадського урядовця, сказав гостро Гол.

ДЕНЬ АРМІЇ.

НЬО ЙОРК. — Цей суботи по всіх містах Америки святкують „день армії”. По вулицях Ньо Йорку відбудеться військова парада, в якій візьмуть участь 26,000 вояків, що творитимуть найрізноманітніші частини національної оборони.

ПРОЦЕС ПРОТИ „ФРОНТОВЦІВ”.

НЬО ЙОРК. — Перед бруклінським федеральним судом зачнеться небаром політичний процес проти 17 провідників організації „християнського фронту”, яким закидають неправильно набуття зброї і підготовку до державного перевороту. Судові власті вже дібрали лаву присяглих. До цієї лави не ввійшов ні один католик, тому оборона „фронтовців” обурюється на це, кажучи, що суд поступив так навмисно, бо згаданий „християнський фронт” це вбільшості католицька організація.

УКРАЇНСЬКИЙ ВОЄННИЙ УТИКАЧ

НЬО ЙОРК. — До Ньо Йорку вернувся з Польщі 21-літній українець, Михайло Білецький, який відвідав редакцію „Свободи” і поділився з нею вражіннями з недавніх воєнних днів на західно-українських землях і в цілій Польщі. М. Білецький є роджений в Америці. Два роки тому виїхав до старого краю, де в ріднім селі його батьків задував поселитись. Захоплений національним підняттям української селянської молоді, він сам разом з нею поринає в громадське життя. Але вибухла війна і вона ту роботу перервала. Переживання з тих часів надзвичайно цікаві. Гром. Білецький вертається тепер назад до Шікаго, де родився, і там задумує це все передумати та написати спомини.

СПОСІБ ВИДОБУВАННЯ ВУГЛЯ

НЬО ЙОРК. — Представник компанії Дюпонта заявив, що інженірові Семюелеві Францові вдалося знайти новий спосіб при видобуванні вугля, який значно зменшить можливості вуглекопних катастроф.

16-ЛІТНІЙ НА СУДІ ЗА ВБИВСТВО

Велика лава присяжних суддів у Томс Ривері, Ньо Джерзі, постановила поставити на суд як обвинуваченого за вбивство 16-літнього Гомера Фишера, котрому прокураторія закидує, що він убив вистрілом з рушниці свого 14-літнього брата Люїса.

Як справу представляв прокуратор, між братами здавна була сварка.

ЩЕ ОДИН СПОСІБ ОБМАНУ

У стейтовім суді в Ньо Йорку відбулася розправа проти двох чоловіків, котрі обманювали робітників обіцянками праці на Світовій Виставі, представляючи себе в оголошеннях за представників юні. Як прокураторія почала кликати свідків, обвинувачені призналися до вини. Суд визначив день 18. квітня на проголошення присуду.

СТАРУХА ЗАСУДЖЕНА НА ДОСМЕРТНУ ВІЗНИЦЮ

У стейтовому суді в Алентаві, Па., відбулася розправа проти 77-літньої доглядачки хорих, панни Маргарети Кован, котра призналася, що вбила свою сестру в алентавінським шпиталі для умово хорих, щоб її вибавити від мук. У своїм зізнанні вона заявила, що „наш небесний батько” приказав їй убити її сестру.

Присяжна лава, зложена з 6 жінок і 6 чоловіків, признала її винуватою морду першого ступня, а суддя засудив її на досмертну в'язницю.

Засуджена приняла присуд з повним спокоєм, але потім сказала шерифовим помічникам: „Я воліла би була дістати електричне крісло”.

ПАНІ РУЗВЕЛТОВА НА РАДІОВІЙ ПРОГРАМІ

Пані Рузвелтова, жінка президента Злучених Держав, зобов'язалася виступати правильно на радіових програмах як коментаторка новинок.

Вона задумує віддавати приходи з цієї роботи на добродійні цілі на руки квейкерської церкви.

Має вона виступати на програмі „Ен-Би-Си” на годині підприємства „Мангетен Совп Ко.”, що виробляє „Світгарт тойлет совп”.

НЕ МОЖНА ПОВІДОМЛЯТИ ПРО ПОГОДУ

В Роттердамі засуджено 18 березня на шість років тюрми двох голляндців, що потайки пересилали до Німеччини відомості про стан погоди. Такі відомості придавалися німецьким летунам.

ЕПІДЕМІЯ У ВАРШАВІ.

ВАРШАВА. — Давня столиця Польщі ще не позбулася небезпеки епідемії. Тиф є ще далі загрозою. Пильнують здоров'я місто добровільно 1,300 лікарів, не зважаючи на урядову лікарську опіку.

ІНСПЕКТОРИ.

ВАРШАВА. — Урядовці Бюра Освіти мусять бути німецькими громадянами, або німецького походження. Для нагляду над польськими й українськими школами наставляє німецька окупаційна влада польських і українських шкільних інспекторів.

ФІНІ ДАЛІ КУПУЮТЬ ЗБРОЮ

ВАШИНГТОН. — Представники Фінляндії, не звертаючи уваги на закінчення війни, дали закуповують в Америці зброю. Вони закупили тепер кількасот гармат і відповідну кількість стрілен.

ЛІКИ В ЗЕМЛІ

КЛІВЛЕНД. — Перед колегією американських лікарів учени розкрили, що їм удалося знайти в землі дуже важні ліки на різні недуги. Ці ліки це в дійсності корисні бактерії які вбивають шкідливі бактерії, що спричинюють недуги. Супроти цього виходить, що „свята земля” має в собі чимало лікувальних засобів.

ВБИВСТВО В ЦИРКУ МІЖ ЗВІРЯМИ

Під час переходу звірят до арени в Медисон Сквер Гардені в Ньо Йорку на пробу представлення цирку Барнума й Бейлія, „Індо”, індійський леопард, напав на „Душку”, сибірського білого леопарда, й вплив у його карк свої сікачі. Як циркові помічники відважили зуби напасника, нападений був уже без памяти. Завізвано лікарів і ветеринарів привезено зібрники кисня, але це все на ніщо не здалося: сибірський леопард скоро погиб.

До випущування звірят на пробу пригладася громадська спеціально запрошених гостей, у тому числі багато репортерів місцевих газет. Як каже один з них, коли він побачив, що індійський леопард впав у лють, він забув за всі свої давні думки про те, що робити в такому випадку з лютим звіром, і з рештою гостей утік.

НЕ МОЖНА ВИДІСТАТИСЯ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

ПАРИЖ. — Якійсь час по занятті західно-українських земель більшовиками не було тяжко перейти кордон і рятуватись утечею перед нагіркою чекістів. Багато українців аригувалися тим, що виїмгували при німецько-советській виміні населення. І легше було переплачувати тоді людей через границю, бо це коштувало тільки один-два кишенькові дешеві годинники, на які були дуже лакоми советські пограничні жовіри. Та тепер усе те змнилось. Кордони порозділювано кільчастим дротом. Поустановлювано пограничні смуги, а самі границі фортифікують. Вони тепер сильно обсажені військом. На кожного цивільного, що тільки покажеться в пограничній смузі, стріляють з машинних крісів, що спричинює неминучу загибель бажаного перейти кордон. І сторона, що є тепер під німецькою окупацією, є тепер під гострою контролею. Вже не перепускають утікачів з Советчини, як це було давніше.

ТЕРОР І ЕПІДЕМІЯ У ЛЬВОВІ.

ПАРИЖ. — Польські джерела подають, що у Львові вмирає тепер денно від заразливих хворіб коло 250 осіб. Бракує ліків. Дитяча смертність виносить 75%. Місто знаходиться в цілковитому занепаді. Епідемічні хвороби є наслідок голодування. В цілій Західній Україні й Білорусі зріс більшовицький терор. У Західній Україні чекісти арештують і вивозять денно по 500 осіб у глїб Росії.

ДАЛІ ПРО „ВИЗВОЛЕННЯ”.

МОСКВА. — Советська „Правда” не перестає пригадувати, що Совети „визволили” мешканців Західної України і Білоруси „з яра польських панів”. Нове советське ярмо представляє „раєм”, у якому згадані мешканці „набули право на працю, освіту, відпочинок і розвагу”.

ДЕ ДІВАЮТЬСЯ ЗДЕРТИ З РОБІТНИКІВ ГРОШІ?

МОСКВА. — Верховний Совет прийня державний бюджет небувалої висоти. М'як іншим призначено аж 57 біліонів на „оборону” СССР, себто на потреби армії й фльоти та фортифікації.

10 РАЗІВ ПЕВНІШИЙ ПЕРЕМОГИ.

ЛОНДОН. — Німеччина втратила нагоду виграти війну, коли не зачала офензиви на самім початку, як аліанти ще не були готові. Тепер, казав британський прем'єр Чеймберлін, він 10 разів певніший аліантської перемоги над Німеччиною, ніж це було на початку війни.

КАРА СМЕРТІ ЗА БОЛЬШЕВИЦЬКУ ПРОПАГАНДУ.

ПАРИЖ. — Франція загрожує з кожним днем свою кампанію, звернувши проти комуністів і комуністичної пропаганди. Як відомо, засуджено парламентарних послів-комуністів на доволітні в'язничні кари, а тепер міністерство внутрішніх справ підготувало законопроект, який передбачає кару смерти на тих, що ведуть большевицьку пропаганду. Запідозрених у большевизмі будуть тепер вивозити до концентраційних таборів в Африці.

ЩЕ ДІЛИТИМУТЬ УКРАЇНУ.

МОСКВА. — Верховний Совет змінив советську конституцію у тому напрямі, що знову дозволено виділювати з різних „автономних республік” різні території. М'як тим, з яких витягати нові території, є й Україна.

ЧОРЧІЛ СТАНЕ ПОВНИМ ДИКТАТОРОМ.

ЛОНДОН. — В Англії перміни в міністерстві не задовольнили загалу. Кажуть, що це був тільки початок. Далі зміни підуть у тому напрямі, що Вінстон Чорчил стане властивим диктатором у воєнних справах.

АНГЛІЯ НА АДРІЙСЬКІМ МОРІ.

РИМ. — Виходить, що на Адрійським морі появились англійські воєнні кораблі, що хочуть ревідувати торговельні кораблі, що відходять з Югославії й Греції до Трієсту, чи вони часами не перевозять воєнних матеріалів для Німеччини. Іде тут у першу чергу про залізо, імпортоване з Югославії. Ця контрола дуже дразнить Італію, що вважає Адрійське море „італійським морем”.

КИТАЙ І СОВЕТИ.

ЧУНГКІНГ (Китай). — Можуть зайти великі зміни в советсько-китайських відносинах, коли брати під увагу уряд головнокомандуючого Ченг-Кай-шека і Совети. Отож Совети згошують дати повну допомогу згаданому генералові, що має під своєю владою ще понад 200,000,000 китайців, у боротьбі проти ген. Ванга, що є японським наставником над прояпонським китайським урядом у Нанкінгу і контролює територію з якими 150,000,000 китайців. Та Совети вимагають за те великих прав, свого роду контролі й залишення всяких терть із комуністами.

НАПАДАЄ НА ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ.

ШАНГАЙ. — Орган прояпонського китайського уряду пише, що Злучені Держави булиб уже давно зірвали дипломатичні зносини з Советами, особливо як ті останні напали на Фінляндію, але не роблять цього, бо разом з Советами підпирають „скорумпований” уряд ген. Ченг-Кай-шека.

ПРОТИ ЖИДІВ.

ПРАГА. — Видано розпорядок, яким звільняється з урядових посад усіх тих, що подружені з жидівками, якщо вони не візьмуть розводу. В такий спосіб чим далі тим більше вводять у протектораті в житті ті протижидівські закони, що є обов'язочними в Німеччині.

НІМЕЦЬКА ФРОНТОВА ПОЗИЦІЯ.

Сцена представляє зміну варті на західному фронті. Поручник відступаючої патрулі розказує командантові патрулі, що приходить на службу, про позицію й діяльність ворога.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
вищою числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

„СЕПАРАТИСТИ“

Куди не повернешся між москалями, чуєш про „українських сепаратистів“. В яку не поглянути московську газету, а знайдеш, то тут то там вістря, звернене проти „українських сепаратистів“. Бють в один такт: ліберали, соціалісти, монархісти, духовні й світські, прості й генерали, білі й червоні. Нюйорське „Новое Русское Слово“, як виглядає, навіть намагається виступати щось у роді чемпіона давньої й теперішньої „тюрми народів“ і далі боронити на всі заставки „єдину, неділиму Росію“ перед „українськими сепаратистами“. Та є в тому і дещо дуже наївне. Ото ті „неділми“ припускають, що серед українців може знайтись якась група (очевидно крім більшовиків), що могла б обстоювати цілість Росії, коли правдою є те, що як би українці не ріжнилися між собою політично, то в нікого нема двох думок щодо того, що Росія це неприродний зв'язок народів і найбільший ворог свободи українського народу, як і інших поневолених нею народів. І саме тому вона повинна розділитись.

Нас дуже дивує, що в свободній Америці можуть знаходитись люди, що вважають себе демократами, а одночасно лають таких, що хочуть відсепарувати свій нарід від насильства, злочину, тюрми, дикунства, грабів. А саме про таку сепарацію думає український нарід, коли змагає до самостійної України. Отся сепарація не є ніякою „орієнтацією“ на Гітлера, Риджа Смітло, чи ще там кого, як це плетуть неділимські маніяки. Це є природне бажання, таке, що мусіло б зродитись природно в кожного народу, що витерпів би стільки горя, скільки його витерпів український нарід під московським ярмом.

Століття неволі, визиску й азійського варварства зродили в українському народі непохитне бажання відірватись від Росії, білої чи червоної, Петра І чи Сталіна. Кажуть нам, що „Росія не большевизм“, себто кажуть так, як казали давніше, що „Росія не царизм“. Та ми добре знаємо і „демократичну“ Росію, бо й з нею мали до діла. І бачимо її тепер в особах тих іммігрантських представників, які колись займали визначні уряди, а яких ми мали нагоду бачити і чути ще й тут в Америці. Отже щодо українського народу вони в нічому не змінились від того часу, коли були при владі й ревню не допускали до того, щоб український нарід став господарем на своїй рідній землі.

Так, назва „Росія“ є для українців і інших народів, що жили і далі живуть під московською владою, назвою „сборною“, як це підкреслюють „неділми“. Але в іншому розумінні! Ця „сборність“ означає тільки „сборну тюрму“ і „сборне бажання“ якнайскоріше з цієї тюрми видістатись на волю. Отже так є, що москалі, котрі обороняють гнет і неволю, мають одно бажання, а „сборним бажанням“ українців і всіх інших народів, що є під владою Москви, — сепаратизм. До цього довела політика давньої й теперішньої Москви. Тому, коли малаб на сході Європи повстати згодом якась нова спілка, то вона мусить бути природна і виходити з доброї й непримушеної волі тих, що хочуть разом іти. Тільки цілковита перебудова сходу Європи, оперта на визволенні поневолених, може дати тим народам, включно з московським, надію на краще життя.

Микола Голубець.

ЖОВТІ ВОДИ

Історичний роман.

(15)

Пан Станіслав глянув на тім хлопця й побачив на підголеній чуприні засохлу кров. Зміркував відразу, що хтось ударив хлопця чимсь тупим по голові. Намацавши опухлу ранку, облив її оковитою. Узав хлопця на руки й шуквав, де його покласти. Щойно тепер побачив пустку й руїну в світлиці. На підлозі валився якийсь килимок. Полковник звинув його одною рукою й поклавши хлопця на лаву біля печі, підложив йому килимок під голову. Хлопець лежав і наче з холоду трусився. Полковник скинув з себе контузи і обтупив його звіддусь. Хлопець водив за ним якими, широко розкритими очима, але видно було, що він ще не зовсім здає собі справу з того — де він і що з ним сталося.

Кричевський кинув оком на Михайлика, що лежав на лаві з заплющеними очима й вибів на рундук. Пан Мартин, побачивши його, розкрив широко очі й замінив. Думка про те, що пан Станіслав міг бути з Кричевським у змові, мигнула йому крзь голову, мов блискавка, але він відігнав її від себе, мов настирливу муху.

— Що сталося? — крикнув пан Станіслав.

— Нещастя, пане полковнику, добродію.

— Заїзд, розбій, хто? — до-

— Заїзд? — блиснуло в го-питував Кричевський.

СПИРИДОН ЧЕРКАСЕНКО

Прага, кінець лютого 1940.

Українська колонія в Празі останніми часами понесла кілька дуже дошкульних утрат. Помер Ойгерд Бочковський, великий ідеаліст, визначний учений-соціолог, душа багатьох українських установа, товариств і культурних підприємств. Померла й Софія Русова, бадьора працівниці на українській громадській ниві, відома не тільки тим, що була дружиною засланого українського діяча Олександра Русова, але й тим, що, будучи родженою шведкою, прилягла душою до українського визвольного руху й залишилась йому вірною до кінця своїх довгих і трудних днів. Написала вона про своє життя прегарні спомини й цим, як і багатьма іншими літературними працями, збагатила також українське письменство.

Та для ширшого загалу (й для мене особисто) найбільшою й найболішою утратою є смерть Спиридона Черкасенка. Це людина мого покоління (хоч і трохи старша від мене); його, як і багатьох із нас, винесли на поверхню українського життя бурхливі хвилі революції 1905-го року, тої революції, яка вперше поставила перед цілим світом і в цілій своїй розлозі українське національне питання. Хоч і почав він писати перед тією революцією, але розголос і слава принесла йому саме вона, бо передтим український письменник писав наче для себе самого, а революція створила українську пресу, українське книжне друкарство, українського масового читача, український масовий театр. Дуже швидко імя Черкасенка стало відоме в найширших українських колах, бо його можна було знайти в щоденній пресі та в тижневиках і місячниках, на театральних афішах та книжкових обгортках.

Із чим він прийшов і що він приніс до українського письменства? Селянський син, степова натура, освітою народний учитель, він не міг мати занадто широкого обрію, щоб стати вчителем народу. До того й доба по програній революції була паскудна. Українство вийшло з тої революції з деякими здобутками, але хотілось більшого, жадалося визволення — а прийшла якась куца „воля“. Великих скоків не можна було робити, доводилося на кожнім кроці пристосовуватись, іти на компроміси, зціплювати зуби й стискати кулаки, що було лише киванням пальцем у чоботі. Ламались і гнулись дужчі на-

тури, одні впадали в розпук, другі кидались в інші крайнощі, треті йшли на поклін до „старшого брата“ й переймали від нього не лише саме добре.

Черкасенко не згнувся й не зломився, й це його відрізняє від багатьох його сучасників. Колишній Єфремов йому закинув, що „на літературнім обличчі цього письменника можна помітити щось ніби вастигле, брак розвитку, росту“. Та час показав, що цей закид був несправедливий. Черкасенко й ріс і розвивався, але саме тому, що він не гнувся й не ламався — це називалося в інших письменників „шуканням“, — то це короткозорим людям здавалося застоєм. Черкасенко справді прийшов у літературу готовий, вже в виробленим обличчям і характером, але обличчя й характер були для нас трохи нові, отже ми їх не зовсім розуміли й письменника вважали трохи чужим.

А річ була в тім, що Черкасенко вніс в українське письменство нову ноту — ноту робітничу, пролетарську. Він походив із Степової України, де степ і шахта, віл і машина взаємно себе поборювали. Його земляк Винниченко шукав компромісу між цими двома силами й спинився на боскожів та на декларованім інтелігенті, а Черкасенко взяв із самого початку курс на робітничий — й це було в українським письменстві чимсь небувалим і незвичайним. У збірці „Вони перемогли“ він творило, сухо, без сентиментів, описує життя й боротьбу своїх шахтарів-вуглекопів, у „Казі старого млина“ він рішуче стає на сторону нових, капіталістичних форм життя, бо вони, хоч і тверді й часом навіть жорстокі, але до чогось ведуть, якийсь кінець показують.

...Але я почуваю вже, що йде нова натовість казка—ваша. І казка ступи вмире, як ваша прийде.

Помітивши він в однім: „ваша“, себто робітничу, пролетарську, капіталістичну казку справді прийшла, але щастя нікому не принесла. Та останнє слово й тут ще не було сказане. Саме тепер на широкій стелі України знов починається одна доба й починається друга. Але того, що сталося, уже не переробить ніхто. Розвиток останніх двадцятьох літ, розвиток від чистого хліборобства до мішаного аграрно-промислового ладу, мусітиме взяти до відома кожний, хто наново рішатиме долю цих степів. Казка старого млина вмерла, й Черкасенко

був перший, що в українським письменстві зобразив і показав, куди життя йде та які нові сили виступають на історичну арену.

Як „пролетарський письменник“, він міг би зробити кар'єру в „пролетарській“ державі. Але він цього не схотів і краще пішов на еміграцію. „Служу радо, але прислужуватись не вмію“, казав він бу-вало. Він описував робітників так, як його бачив, з всіми його добрими й лихими властивостями, але робити з робітниками якийсь надземний ідеал (і разом з тим заковувати його в кайдани) — цього він не вмів. І ще одне: за робітником він не забував України як цілого. Робітничий йому був близький та милий, але ще ближча та милаша була йому Україна як цілість, як сума мільйонів селянських, робітничих та міщанських одиниць.

Цій Україні він служив до останнього дня, служив їй у Відні, на Закарпатті, в Празі, в Горніх Черношиях, де догоріло — чи то пак домерзло його життя.

Так ми поховали Спиридона Тодосовича Черкасенка, одного з найбільших українських письменників доби 1905—1914 років. Були голосніші від нього співаки, але ніхто не ніс із такою гідністю імення українського письменника, як це робив він. Прожити 64 роки, не згнувшись і не зломившись, це не кожен змусить, особливо в таких часах, як наші, коли на кожнім кроці є стільки спокус, облуд та оман.

Спи тихо, любий друже й вірний товаришу! Ти віддав свою службу й відійшов в інший світ із доброю славою й чистим сумлінням.

М. Сивошапка.

УКРАЇНСЬКІ ПОСЛИ В КАНАДІ

Дня 21. березня відбулись провінціальні вибори в Альберті на підставі т. зв. пропоруціонального способу голосування, що є досить складний.

Він треба пояснити те, що навіть при кінці березня не було ще точного висліді тих виборів. Вибрані такі українські послы: Василь Томин в округі Вилінгдон, Яків М. Попіль в округі Редвотер і Юрко Войтків в округі Вегревил. Усі ті згадані послы це українці, що родились і виховались в Альберті і належать до партії суспільного кредиту. Четвертий український кандидат з округі Бівер Ривер, Іван Ганочко, перепав, а вибраний француз Мейнар, що говорить і трохи читає по українськи.

Вибори замітні тим, що цілком прогнала партія Сі-Сі-Еф, що є помірковано соціалістич-

ною і була противна виповідженню війни та заведенню конскрипції.

У домініюльній виборів виставлено було трьох українських кандидатів, а то: Антона Глинку з Вегревил, Івана Гнатюшина з округі Йорктон у Саскачевані й Гринька Подолінського з округі Провеншир у Манітобі. З тих трьох кандидатів вибраний лиш Антін Глинка з округі Вегревил в Альберті. Він був іфіційним кандидатом суспільно-кредитовців, або „Нової Демократії“, або тепер одиниоком українським представником в отавському парламенті. Це вже другий раз повелось українцям вислати свого представника до отавського парламенту. Першим представником був відомий п. Михайло Лужкович, що тепер не міг кандидувати з причини недуги.

СТАТИСТИКА МОСКОВСЬКОГО ВИЗИСКУ В УКРАЇНІ.

„Вістия“ з 21. лютого подали промову московського сатрапа в Україні, Хрушова, виклошену ним на нарадах крапощів працівників сільськогосподарства України дня 8. лютого. Подаємо з неї наступний витяг: „Урожай всіх родів збіжжя в Україні виносить у 1939 пересічно 13,6 сотнара на гектар. Але в цім році ми зможемо зібрати 16,6 сот. з гек. Є в Україні тепер 27,000 колхозів і 810 совхозів, числячи без західних областей України. В цілім СССР є 500,900

тракторів, з того в Україні 90,000, комбайнів відносно 168,900 і 30,000, тяглових авт відносно 216,300 і 46,700. Крім того є в Україні біля 12,000 агрономів, 5,000 зоотехніків, 12,000 механіків і 27,000 голів колхозів. В 1940 р. маємо ми зібрати 205 сот. буряків з гек. і 150 сот. бараболі з гек. План хову худоби було виконано в часі від 1.1—38 р. до 1.1—40 р. відносно великої рогатої худоби на 139%, зокресма коров — 125%, телят — 174%, безрог — 128%, овець

і кіз — 156%. План комплектовання колхозних фарм хову худоби виконано на 127,6%. Щоб виконати поставлені нам завдання в справі постачання мяса і вовни, мусимо ми використати всі можливості, коштом вигодованого українського селянства.

Далі визнає Хрушова поразку дотеперішнього централізаторського планування сівби з Москви, заявляючи: „Чому маємо ми обов'язково наказувати колхозові, що він має сіяти, стільки вівса, стільки ячменю, стільки кукурудзи і т. д., коли колхозники самі знають, скільки і якого збіжжя треба сіяти...“ Отже ругається, як може, а нам давай-те ще більше, як це виходить з наступного: „Після приблизного обчислення можна зібрати в Україні 60—70 мільйонів пудів збіжжя більше, а перерахувавши це на мясо, можна добути в Україні 15—17 мільйонів пудів мяса більше...“ Очевидно разом з людським, що до хову худоби, то устійнюємо такі показники: 15 поросят від кожної безроги, 13 ягнят від 10 овець, 2,000 літрів молока від кожної корови, замість дотеперішніх 1,300...“, що істнує, як і багато інших чисел, лише в буйній уяві пана Хрушова.

Не буде виключена, розуміється, з цього безмежного визиску й збожжів Західної України, яку згадає промовець наступним „неділм“ словом: „На наших нарадах присутні і будуть працювати разом з нами представники західних областей України. Деякі з тамошніх селян кажуть, що колхози потрібні, деякі кажуть, що з їх запровадженням треба ще почекати. Най вони самі рішають. Але поки там керманічі міркували про організацію колхозів, селяни пішли до наших прикордонних колхозів, подивились і самі зорганізували у себе колхози. Ми їм привеземо трактори в цім році, а хто хоче, тому допоможемо організувати колхоз...“ Як це буде робитись, видно з наступної заяви: „Не треба забувати ворогів, вони ще не передохли (дослівно) і не передохнуть, поки є капіталістичне оточення. Тих, що підкопують колхозний лад, треба поборювати. Ми будемо бити і громити ворогів народу і кріпiti приязнь народів великого СССР...“ московлячи всіх і вся...

Щоб розуміти належно числа визиску України, треба пам'ятати, що ціле переупромисловлене советське рільництво є наскрізь непоплатне. Українське селянство мусить тяжко платити своїм збіжжям і працею за кожний драгний трактор, який стоїть звичайно в напів більш ніж праві, за кожного „агронома і зоотехніка“, які після самої советської преси перебувають більш чи менше в канцеляріях ніж на полі, не кажучи вже про колхозну бюрократію, що начислює собі по 700—1000 робочих днів на рік. Данний з колхозів в збіжжі „державі“ обчислюється не після дійсної кількості зібраного збіжжя, а на око, коли збіжжя ще стоїть на полі. Данний в мяса, молоці, вовні і т. і. обчислюється не після дійсної кількості худоби по колхозах, як це було до цього року, а після того, що „має бути“ відповідно до числа гектарів, навіть колиб колхоз мав худобу для данний купувати. З цих причин „досягнення“ українського рільництва не мають в уяві московського сатрапа ніяких меж, і з цих же причин має українське селянство уступати свою прадідівську землю московським худобі та мандрувати в крапощі випадку до „багатоземельних колхозів“ Сибіру, а в гіршім — на той світ.

К. Волинський.

Ukrainian Weekly

(Concluded)

SELECT UKRAINIAN STORIES

THORN IN THE FOOT

By IVAN FRANKO

Translated by STEPHEN SHUMEYKO
(Continued)

We arrived at Vishnitsya earlier than usual, received our money for logs, had our supper, rested it wasn't even midnight before we started for home, for awhile, purchased some necessities for home and hoping to reach it before noon the next day, in time for the reaping. There was quite a number of us and striding along the moon-lit road we conversed, joked, and told humorous stories. I was in a gay mood, and my laughter rang out above the others in the still air. Of course, I didn't even breathe a word about the drowned boy.

In such manner we reached Yasiniv. But when we began approaching the tragic spot, where our road ran alongside the Cheremosh, where large rocks lay like bathing sheep athwart its course, and where yesterday the boy had drowned—the same panicky feeling gripped me. A sudden cold sweat broke out on me, I began to tremble and my teeth chatter; I dared not to look anyone in the eye, for fear that mine would betray me. And when my companions directed their steps to the tavern, I hastily excused myself, instead I sent Peter to buy me a bottle of whiskey—for the reapers—telling him that I was going ahead and that I would wait for him further down the road. For I was in such a wild state of mind that I was firmly convinced that no sooner would I appear in the tavern than I would be immediately seized and hanged. Upon finding myself alone, however, my panicky feelings took such strong hold of me that like one possessed I jammed my hat down over my eyes, lowered my head like a thief, and ran until I had left the village far behind. Breathless, I sat down by the side of the road and there awaited Peter.

I had to wait quite some time. All the while I was tormented by a most irresistible craving to drink whiskey, lots of it, so that it would flood and drown my shameful panic. The longer I sat the greater grew this thirst for the liquor. Finally, just when it seemed that I could not stand it any longer, around the bend of the road appeared old Peter, limping along and muttering beneath his breath something about those "milksops who give their word and then immediately break it," and who "race away into the countryside like one mad." With these words he handed me the bottle of whiskey. But when I uncorked it and placed its narrow neck to my lips, a sudden revulsion took hold of me, so that I nearly threw the bottle away from me in disgust. I handed it back to Peter.

"Here, drink," I said, in a choked voice. "I can't drink it just now."

Peter needed no further urging. Muttering something about fools refusing God's gift, he tilted the bottle, gulped down a good-sized swig, put the cork back again, drove it in with the palm, and then placed the bottle in his leather knapsack. And from that time on, I never was able to look on liquor without a feeling of revulsion; and although I never swore off it yet not even a drop of it has passed my lips ever since!

Somewhat calmed I reached home and resolved that from thence on I would never again go logging on the Cheremosh. Yet when next day I heard near the tavern that another flood was due on the morrow, Wednesday, my resolution, for some reason or other, weakened. And Wednesday morning, even before daybreak, some irresistible power mercilessly drove me down to the river at Zhabya where Peter and I fastened together a raft of logs and again descended the river to Vishnitsya. And again at Zhabya the same deadly panic overcame me. Like one mad I wildly scanned the swashy waters, hoping against hope for at least some sign of the drowned boy; although my common sense told me that my search was not only fruitless but foolish as well, for the swift current of the river by this time had either cast up the body on shore or carried it downstream to God knows where. But my disordered mind refused to accept such reasoning, and I continued to peer intently at the water, deluding myself with the hope that maybe I might see the body after all, maybe from these rough waters there would emerge that snow white arm!

And thus, as you see, my good neighbors, such was my sin and such were my sufferings. Something always seemed to draw me to the Cheremosh, and everytime, passing that cursed spot, I had to again suffer all that fear and panic that first visited me when the boy was drowned there before my very eyes. These feelings rarely ever left me throughout my whole life. I tried in every conceivable manner to rid myself of them. When several weeks had passed after that terrible happening I began to make cautious inquiries at Yasiniv whether any boy had disappeared from the locality? But no one knew of any such case, and no one had heard of any boy of my description. I then inquired directly, whether such and such a boy had drowned in the Cheremosh? And here again no one knew. Had any drowned person been found recently? And again the same shrug of ignorance.

All these replies instead of reassuring me confused me all the more. I inquired of everyone I knew, steersmen, lumbermen, fishermen, Hutsuls from Kranolli and Ustierik,—no, no one had seen or heard of a boy missing or being drowned. Gradually my fears turned to deep sorrow for this poor boy, whom nobody knew and for whom nobody cared. And everytime I passed the fateful spot all these confused feelings became more intensified, until I finally decided to do penance: to go afoot to Suchav and there confess my sin before a priest, and thus secure peace.

Unfortunately, however, even here I had no luck. The priest before whom I confessed was apparently in a great hurry to get to someone, perhaps to someone dying, and being in great haste did not have the time nor will to question me closely about the occurrence. When I briefly told him of what had happened, he said, somewhat impatiently:

"Oh, you foolish Hutsul! You have no sin here at all. Tell me your real sins and not imagined ones!"

But this assurance that I had no sin in this case did not comfort me in the least. I reflected that perhaps God had so willed that I should encounter such a priest; perhaps God was angry with me and refused even to direct poor me to a good confessor!

Such thoughts refused to leave me and slowly I reached the point where I couldn't sleep during the night or have any peace during the day, but moved ever restlessly about. Several months passed, and I determined again to go to Suchav and confess my sin once more. This time I had better luck, for I encountered an old kindly monk, who very patiently listened to my story, and, when I finished, said:

"My boy, in this case you are to blame a little, although not as much as you think. Pray to Lord, therefore, and He will forgive your sin and give you peace."

I prayed to God, oh, so fervently! And indeed, this time it seemed to help. Still I could not rid myself entirely of the memory of the drowning, and every time I sailed by Yasiniv the whole terrible scene would reappear in my imagination and involuntarily I would again peer at the water, as if looking for some sign of the drowned boy. Slowly, however, the panic that I had experienced before, together with the sorrow for the boy, left me, and only once in a long while would something grip my heart like a blacksmith with his tongs. I married, had children, worked hard, and gradually the memory of the boy's drowning at Yasiniv left me.

It so happened one day, however, that I had a quarrel with my wife. My blood boiled within me and I beat her up quite properly. She was a sturdy woman and with a sharp tongue, and began jostling and calling down maledictions upon me. In a fit of sudden rage I struck her so hard with my hatchet-cane that she fell to the ground, unconscious. Something stabbed my heart, I threw away the cane, dashed water upon her, and then stopped the flow of blood that was oozing from her wound. Well, the wound wasn't serious, and she quickly came to herself; in fact, the beating did her good. After all, you know yourselves that a Hutsul married woman actually expects to get a beating now and then, and some of them actually boast before their neighbors that: if my husband didn't beat me up then he wouldn't really love me! My deceased wife Mary never complained to me of the beating—and this was the only time I ever struck her during the entire twenty years of our marriage. However, that very same night, when we had this unfortunate tussle, I had a strange dream, in which this drowned boy appeared before me. I dreamt that I was sailing down the Cheremosh river, laboring mightily at the steer-

ing oar, with the rough waters swirling about the raft, when suddenly I saw before me the figure of this boy, with his feet trailing in the water, and both his hands gripping hold of the log he was sitting on; slowly he turned around and revealed to me his mutely sorrowing face, smiled at me sadly, and then quietly lowered himself into the water and disappeared. It was a terrible dream, reawakening in me all the old dread and panic, and when I awoke I found myself bathed in cold sweat, with my teeth chattering. I began praying to God, but that prayer did not rise from my heart and didn't give me any solace or peace. I tried to fall asleep again and at the same time dreaded a repetition of the dream. All that night long I tossed about restlessly in bed, and for several days after that I felt so sad, so beaten, as if I had been just taken down from the very cross itself.

From that time the boy reappeared to me in my dreams only once in a long while. There were times when he would be sitting at the edge of the raft, crouched and peering into the rough waters, while at another time he would be pointing with his snow-white arm into the distance, or he would be smiling strangely at me. And everytime after such a dream I would go about for days as if I had been bruised and beaten, disgusted with life and everything around me. Only the Cheremosh attracted me to itself, and on the raft my strength and the will to live gradually flowed back into me. From all this I became convinced that I had not rid myself of the sin arising from the boy's drowning, and that his lost soul had not quieted down and was therefore tormenting me in my dreams. So when my wife died and right that very night the drowned boy again appeared in my dreams and smiled to me even more sadly than before, I determined to go to confession in Suchav once more.

And thus once more, upon my wife's death, I appeared before the old monk-confessor at Suchav in the ardent hope that he might help me forget the terrible memory of that boy's drowning, already twenty years past, and bring peace to my tormented soul.

Patiently he listened to my recital. When I finished he remained silent, deeply absorbed in thought, and then said:

"My son, I grant you absolution, though God is my witness that I don't know what for. I shall impose no penance upon you, for you have inflicted upon yourself a penance far greater than I could inflict upon you. So, go in peace!"

But it was not as simple as that! I went, but could find no peace. The boy continued to appear before me in my dreams, although not as often as before. And never did he attempt to say anything to me, nor did I ever see a friendly expression on his face. I became convinced, therefore, that my sin was still unforgiven, that the drowned boy's soul was still roaming restlessly about, refusing to give me peace.

Just two weeks ago, while descending the Cheremosh on a raft, I had a very strange experience near Yasiniv. Right at the spot where forty years ago the boy slid off my raft into the water, I suddenly saw a boy's snow-white hand emerge out of the dirty-yellowish flood waters and then quickly disappear. With popping eyes, my body covered with cold sweat, I stared at the spot... and look! the arm again appeared, like lightning out of a cloud, and with convulsive movements like that of a drowning person sought to grip hold of something. Once, twice and the third time it thus flashed out, and sank each time. Finally it appeared once more and this time seized hold of the rudder. I distinctly felt the rudder jerk within my grip, and then the hand slowly slid off its slippery surface and disappeared from sight in the water. I stood like one made of stone. This jerk of the hand on the rudder had seemed to jolt my very soul, and yet I felt no emotion, no fright or sorrow. Dazed, I mechanically steered the raft. And not until we reached Vishnitsya and I stepped ashore did I regain my senses. Somehow I felt certain then that this was my last trip on the Cheremosh, that the boy was calling me to him.

And now he appears before me in my dreams every night, smiling sadly and not saying a word, but just pointing down the river with his snow-white arm. And I guess that is why I cannot die, for his soul is still restless and still refuses to let my soul have peace...

(To be concluded)

BASEBALL AND TRACK TEAMS FORMED IN JERSEY CITY

The Sts. Peter and Paul Ukrainian Catholic Holy Name Society of Jersey City will organize and support a baseball and track team this coming season. The baseball team will be under the able guidance of Mike Stelmach, noted local sports luminary and present football coach at H. Snyder High School. The track team will be coached by Bill Lotowicz. It will participate in local meets and will represent Jersey City at the meet to be held during the Ukrainian Catholic Youth League Convention in Newark next August. All Ukrainian boys interested and desiring a chance to try out for either team should communicate with M. Stelmach, 202 Washington St., J. C., N. J. All Ukrainian teams in the Metropolitan area, namely from N. Y. C., Newark, Yonkers and Philadelphia wishing to arrange games with the baseball team, please communicate with M. Tizio, 169 Hopkins Ave., J. C., N. J. Up to date prospects for a successful season are very favorable and local fans are urged to support the local teams.

THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION BASKETBALL LEAGUE

District No. 5

ROSSFORD

	G	F	P
P. Kornova	4	2	10
A. Kornova	3	3	6
J. Rich	0	0	0
P. Denko	2	3	7
P. Bohazenko	1	0	2
J. Bobak	1	0	2
M. Andryc	2	0	4
J. Bobak	0	1	1

Totals: 13 9 35

HAMTRAMCK

	G	F	P
B. Sharon	11	3	25
A. Skulski	0	0	0
B. Kostuk	1	0	2
J. Dmuchowski	3	1	7
A. Goy	5	2	12
M. Czerny	0	0	0
W. Pidperhyora	1	1	3
E. Zablocky	1	2	4

Totals: 22 9 53

W. Dobush, referee. A. Kuliy, scorer. Dodson, timer.

District No. 5

ROSSFORD

	G	F	P
P. Kornova	1	2	4
A. Kornova	7	1	15
J. Ratyc	1	0	2
T. Bobak	0	0	0
M. Andryc	1	0	2
D. Kornova	0	1	1
P. Denko	0	2	2
J. Bobak	1	1	3

Totals: 11 7 29

HAMTRAMCK

	G	F	P
W. Sharon	1	0	2
W. Czerny	1	0	2
W. Kostuk	3	1	7
J. Dmuchowski	5	1	11
A. Goy	2	0	4
E. Zablocky	0	0	0
M. Pidperhyora	3	0	6
W. Dobush	0	0	0

Totals: 15 2 32

J. Bobak, referee. M. Kostuk, scorer. M. Dodson, timer.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ. Подіємо до відома членів від 4. У. Н. С. що в негідно, 7. квітня відбудуться Організаційні збори в У. Н. Дош, 181-183 Fleet St., Jersey City. Повторюю в годині 2:30 пополудні. Більше членів повинні явитися на ці збори. На зборах буде промовляти в організаційних справах окружний організатор. — Укр. 4. відділ.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від 64, відбудуться в суботу, 16. квітня, 435 Main St., Патерсон, у 7. годині вечером. Просимо всіх членів бути на зборах. Будуть важні справи. — П. Бурней, секр.

Сембрат і Л. Сорочинський. Всі бесідники висказалися за те, щоби праювати в напрямі конгресу, разом з нашими організаціями, за їхньою програмою. При закінченні зборів запала ухвала, що другі збори мають відбутися 7-го квітня в шкільній салі, де буде вибір сталого комітету оліфантської громади.

За Тимчасовий Комітет: Микола Височанський, предс.; Демко Хомин, заст. предс.; Андрій Тарас, секретар.

ЯК ІНДІЯНИ РАДЯТЬ СОБІ В ЗІМІ З ПОЖИВОЮ

Вже здавна давна тутешня індіяни знали, що коли в зимовий час жити тільки на самім м'ясі, то можна захворувати, а навіть і вмерти. Заховаю людина на скорбут, коли довгий час живе тільки на м'ясі, і то на сушеном, припарованім ще з літа. Та довгий досвід також навчив індія, що коли людина їсть м'ясо з додатком засушених ягідок, або вивару з сиріо кори дерева, то людина буде здорова. Отак індіяни рятуються від скорбуту вітаміном С з сушених ягідок, з вивару з кори дерева, або з корінців.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ОЛИФАНТ, ПА.

Створення спільного комітету.

Дня 31. березня 1940 р. відбулися перші збори в Оліфанті, Па., в справі всеукраїнського конгресу, котрий має відбутись у Вашингтоні 24-го травня ц. р. На зборах були представники всіх відділів У. Н. Союзу, У. Р. Союзу, Провидіння і Народної Помочи.

Збори відкрив гром. Демко Хомин і в коротких словах представив присутнім ціль зборів. Далі поставив висесення, щоби вибрати тимчасовий уряд до перепроведення наступних зборів.

До уряду ввійшли: Микола Височанський, голова; Демко Хомин, заст. голови; Андрій Тарас, секр. Голова першусього представив, яка то тяжка праця була злучити наші чотири організації разом до одної цілі. Він сам був присутній на кількох нарадах тих організацій як головний радний Провидіння. Він похвалив єдність і працю наших організацій і заявив присутнім, що коли вже наші організації злучились разом, то наш Олі-

фант має таксамо лучитися разом з усіми братствами, товариствами і ріжними клубами, до одної активної цілі, для добра українського народу тут в Америці і за океаном, де наш нарід тепер найгірше поневолений.

Всі присутні дуже радо вислухали слів голови і з великим одушевленням прийняли заклик, щоби Оліфант взяв живу участь і подав поміч, моральну і матеріальну, нашому

поневоленому народові.

Описля покликано до слова нашого місцевого пароха, о. І. Ортинського, який віднісся прихильно до тої справи і заявив, що це великий момент для нашого народу, щоби спільними силами приготовитись до спільного конгресу. Нинішні наради повинні вибрати сталий комітет, який продовжав би працю до часу відбуту конгресу. Зголосився до слова іще Д. Хомин, і ска-

зав, що щоби зрушити справу з місця, треба конечно спільних сил. До того часу за нас хтось інший говорив, а тепер би будемо самі за себе говорити своє слово, котре повинні почути інші народи, котрі нині стоять краще від нас. Будучність нашого народу ми маємо самі здобути, своїми спільними, власними силами. Далі забирали голоси: Василь Буняк, Іван В. Турко, А. Тарас, Толя Шопей, Василь

ВОЛ. ВУКАТА

цим повідомляє, що отворив

ОДИНОКИЙ В СТЕЙТІ НЮ ДЖЕРЗІ УКРАЇНСЬКИЙ СКЛАД

РАДІЯ

НАЙСЛАВНІШИХ ВИРОБІВ: GENERAL ELECTRIC, RCA VICTOR, PHILCO І ІНШИХ

під фірмою

PARAMOUNT RADIO & MUSIC STORE

1003 ELIZABETH AVE.,

ELIZABETH, N. J.

Tel.: EL. 2-6625

Шановні Громадяни: Кожне продане радіо є гарантоване, при чім скоро та чесна обслуга дає Вам запорукую повного задоволення. Якщо Вам не вигідно прибути до нашого складу, просимо повідомити нас, а ми вишлемо по Вас авто на означений Вами час. Ця обслуга не накладає на Вас ніяких зобовязань.

ІВАН ВЕЛИКАНІВ,

відомий оперовий співак, що виступить 21. квітня в опері "Тарас Бульба" в Мекка Аудиторії, у Нью Йорку.

ФУТРА МИХАЙЛА ТУРАНСЬКОГО

ВИБРАНО У ВЛАСНІЙ ФАБРИЦІ

ЗІМОВІ І ЛІТНІ,
БІСЯКОГО РОДУ І ЦІНИ.
ВІД ДОБРОГО МАТЕРІАЛУ,
ДІБРЕ ШИТІ, ОСТАННЯ МОДА.

FUR JACKETS

SILVER FOX JACKETS
BLUE FOX DYED
RED FOX DYED
CROSS FOX DYED
DYED SILVER FOX
BLUE FOX-DYED GUANACO
SABLE-DYED GUANACO
NATURAL TIPPED SKUNK
BLACK DYED SKUNK
BEIGE WOLF
GRAY KID SKIN

SCARFS

SILVER FOX SCARFS
NATURAL RED FOX
NATURAL HUDSON BAY SABLES
BLENDED HUDSON BAY SABLES
SABLE-DYED KOLINSKY

ФІРМА МИХАЙЛА ТУРАНСЬКОГО

(виробництво футер від 1919 року)

ПОДАЄ ДО ВІДОМА, ЩО
МАЄ НА СКЛАДІ ВЕЛИКИЙ ЗАПАС ВСЯКИХ
ВЕСНЯНИХ ФУТЕР ДО ВИБОРУ;

приймає футра до переробки на теперішню моду; приймає фунта до переходу на літо в „колд сторадж“.

З ВЕСНОЮ ПОЧАВСЯ ВИРІБ ФУТЕР НА ОСІННІЙ І ЗІМОВИЙ СЕЗОН.
Добра нагода заздалегідь оглянути нові моди. Вибрати готове чи замовити роботу — однакова ціна.

Протягом двадцяти років Фірма Михайла Туранського здобула собі довіру купуючих лише тим, що все давала великий вибір футер модних, гарних і тривалих за відповідну ціну.

Просимо зайти між дев'ятою годиною рано і шостою ввечір; в суботу до третьої.

MICHAEL TURANSKY

Manufacturing Furrier

Bet. 29 & 30 Sts. 350 -- 7th Ave.,
16th floor LACKAWANNA 4-0973
NEW YORK, N. Y.
Hours: from 9 A. M. to 6 P. M. Saturday till 3 P. M.

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ.

БАВНД БРУК, Н. ДЖ.

Організаційні збори.

В суботу, 30. березня ц. р., відбулися в нас збори 344 відділу У. Н. Союзу. Головував гр. Геба з 344 відділу. Секретарем був Василь Хміль з відділу 312 з Ст. Плейнфілд. Голова Геба по коротким виступам попросив до слова п. В. Загаєвича, організатора У. Н. Союзу, який виступив промовою про У. Н. Союз та пояснив привабливість про користі Союзних грамот і порівняв їх з грамотами інших аскураційних компаній. Далі він нагадав привабливість, що У. Н. Союз знаходиться в заряді нашім. Союз дбає про загальнонародні справи української суспільності, а також дбає про нашу молодь. Бесідник також пояснив про дивіденди, які дає своїм членам У. Н. Союз. При кінці п. Загаєвич попросив, щоб ставили йому запити, колиб хто хотів іще якого виступу. Запити ставили: В. Хміль, М. Песик, і гр. Геба. Вони дістали від нього задовільні відповіді. Зараз на зборах вписалися молоді члени: Геба 2, Татарин 1, Мотика 2, Зімняк 2. Всі понижче 20 років життя. Далі обіцяли, що впишуть: Костюк — жінку, М. Песик — жінку, І. Мотика — жінку і 2 дітей; і Зімняк двоє старших дітей. Голова подякував привабливими і на тім закінчено збори.

Василь Хміль,
секретар зборів.

ФАРМА

НА

ПРОДАЖ

ФАРМА НА ПРОДАЖ, 150 акрів землі, 10 корів, бугай, кінь, безрогої, гуси, кури, вода для риболовства і купання, новий дім на 8 кімнат, парове опігання, гаряча і холодна вода, електрика, друга хата на 3 кімнати, „барна“ і інші будинки. У молочарні „рефрижератор“ для висилки молока. Голоситись до: KUZMA SUSECK, Box 12 Central Village, Conn.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР,
ХІРУРГ І АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.

Урядові години: рано від 10 до 12. Ввечір від 6 до 8, а в неділю рано від 10 до 12.

Така доля.

— Що? Ти сам пишеш на машині? А деж твоя секретарка?

— Вийшла замуж.
— За кого?
— За мене.

ЗАСТАНОВІМСЯ НАД КОШТОМ ПРИСТОЙНОГО ПОХОРОНУ

САМІРЛО П. КАНІ вірить, що щільний похорон, що коштує аж \$495.00, повинен обійматися не менше, як мілану труну гарної якості. Прислуга такої досконалої якості ось така:

Щільний похорон, що обіймає гарну, паріську, тридаль МІДІАНУ ТРУНУ, багато вистелену, багато прикрашену з ковдрою відповідного кольору. \$495

А цей щільний похорон КАНІ обіймає:

Висока тіла з дому або шпиталю, бальсамування і приготування, Зонічне Похоронне Вміщення, вивантаження нашого Похоронного Дому, катафалку, двох седанів, карт з призначенням, всіх професійних і інших услуг; все потрібне за одну низьку ціну, з виїздом однієї, реалізації прислуги й належності, за цвинтар.

Два інші приклади знаменитих вартостей щодо якості, пропонованих КАНЕЮ, обіймають всі повні прислуги, є:

Щільний похорон, що обіймає металеву труну вищої якості, з прекрасним внутрішнім, і ковдрою. \$295

Щільний похорон, що обіймає труну, напів відкрити, оббиту сукном. \$150

Кожна труна КАНІ має особливий матеріал, весь з бавовни, новий, чистий, і кожна труна є витягнута бавовною, бо експерти не відмовляються в трунах вищої якості.

SAMUEL P. KANAI

433 STATE STREET
corner of WASHINGTON
PERTH AMBOY, N. J.
ТЕЛЕФОН 4-4646

Д-Р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
Урядові години:
Від 1—3 пополудні і від 6—8 ввечір. Н. неділю згідно з умовою.
718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.
(near Springfield Avenue)
Tel. Essex 3-4468.

Д-Р ВОЛОД. ГАШИЦЬ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ
І АКУШЕР
690 S. 19 ST., NEWARK, N. J.
Tel. Essex 3-5065
Урядові години: Від 1 до 3 пополудні і від 6 до 8 ввечір.
В неділю згідно з умовою.

АДВОКАТ
В. КУЗЬМА
241 SPRINGFIELD AVENUE,
NEWARK, N. J.
Телефон: Bigelow 3-7303

БОЛІНІТ

Ранні на ногах, опухлі ноги, набряклі жиди, болучі ноги, флегмі (запалення жиди), напухлі або болучі коліна чи кісточки і ревматичні ноги успішно лікуюмо новими європейськими методами без операції.

Офісові години: щоденно від 1 до 6 ввечір, а в неділю і четверги від 1 до 8:30 ввечір. Нема урядових годин у неділю.

Dr. L. A. BENLA
320 W. 86 St., New York, City

Близько Бродвею.
ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ
ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ
ЧАСОПИС „СВОБОДА“.

DR. M. SMITH
MOVED TO
353 EAST 19th STREET
between 1st & 2nd Avenues
NEW YORK CITY
Tel. STUYVESANT 9-1679
Hours: 12—2; 6—8.

„ПАРТС“, потрібні до направлення всіх печей, „ренджів“, „форнесів“, опрігачів води й пари, як також цілі печі можна набути в
STOVE MANUFACTURERS
CORP.
182 Mulberry St., Newark, N. J.

МЕДИЧНИЙ ЗІЛЬНИЙ
ЧАЙ НА СЕЧОВИЙ
РОЗСТРІЙ
(DIURETIC).

Цей знаменитий препарат природних продуктів спричиняє печіну до більшої діяльності. Векшує подразнення міхура і сечового проводу, які є виставлені на простуду. В тій чашці попробуйте „LESKO“ чай 4. 3, який улекшує недомогання болі і пекучого враження. Ціна \$1.75 за спору коробку. Замовлення висилайте на адресу:

Mrs. GRETA LESKOVAR
507 E. 73rd St., New York, N.Y.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров.
Аналіз крові для подружжого свідчення.

Гемороїди й жилаки лікуються без операції.

223 SECOND AVE., cor. 14th ST., NEW YORK CITY, Room 14.

GRAMERCY 7-7697
Офісові години: 10—8; неділя 11—2
Жінка-доктор до обслуговування
X & Флюороскоп. — Екзамінація \$2.00.

НАЙДУТЬ ПОСАДУ

ДЯКОВЧИТЕЛЬ: що хотів би знайти посаду з дяковством, хай з'явиться на адресу:

DIAKOWSCHUTZ:

c/o Svoboda,
P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

НА ПРОДАЖ гіросерія і делікатеси в українській ділянці. Добра, вироблений інтерес. Добра нагода. Голоситись до:

J. TANSKI

17 ST. MARK'S PLACE, N. Y. C.

ЦЕРКОВНІ КНИЖКИ І НОТИ

Октоїх Великий, Осмогласник, зовсім нові книжки видання Станіславського у Львові. Церковні твори до Служби Божої на хор Гр. Кат. Св. Обшуків. Служби Божі Кумановський-Церков. Отче Наш Макарова, співаю злученими хором. Вінок найновіших пісень збірник композитор, Смедлян, Кошицький.

JOHN PROKOPENKO,
42 W. 18 ST., BAYONNE, N. J.

УВАГА ФІЛАДЕЛЬФІЯ І ОКОЛИЦЯ ІВАН ГАСИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Похорони по ціні так низькій як \$150.
Модерна обстановка. Обслуга чесна й шира. Через телефон ми немовби сусідами

Office Address:
JOHN HASYN
Undertaker & Embalmer
3948 N. SMEDLEY STREET,
SAGAMORE 3563 PHILA., PENNA.

МИРОН ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без ріжниць як далеко поза Ньюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга шира і чесна. Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ІВАН БУНЬКО

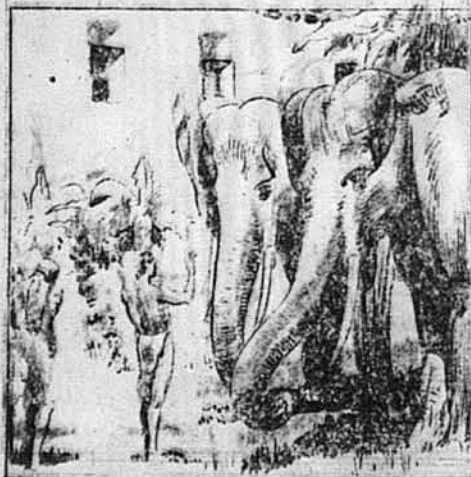
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребми по ціні так низькій як \$150.
Обслуга найкраща.
JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRAMERCY 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 185 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Melrose 5-5577

ТАРЗАН І ВОГНІ ТОРУ

(132)

Тарзан сильно ризикував, уставляючись попереду сполоханих слонів. Вони могли його роздавити. Та він рахував на інтелегенцію Чорного Малюка. І не перерахувався. На крик Тарзана Малюк зупинився і своїм великим тілом зупинив кілька інших слонів. За ними пішла решта слонів і всі вони успокоїлись.

Коло Чорного Малюка стояла самиця, приятелька Малюка. Вона немов казала, що „все, що робитиме Малюк, буде робити я“. Тарзан заговорив до неї і вона без вагання замахнулась легко трубою, оббила Перія і висадила його собі на карк. Пері добре осадився на карку і почувався немов старий їздець.

Другим паворотом самиця зробила те саме з Калюком. Вона і його висадила собі на карк і посадила зараз за Перієм. А тепер Чорний Малюк зробив те саме з Тарзаном. Пері був одушевлений. Він закричав: „Все чудово складається. Пускаймося до площі. Там нема ні живої душі“. Та його радість була передчасна.

Бо королева Агті і її прислуга не сиділи даром. Коли вони це побачили, миттю роздалися голоси ловити їх. Зо всіх сторін почали висипатися торські воїни зо списками і почали оточувати площу зо всіх сторін. Інший гурт диких воїнів пустився тепер у напрямку слонів, на яких сиділи три в'язні.